

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6C/151/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412211459
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jančovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1412211459.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, rozhodol samosudcom Mariánom Jančovičom v právnej veci navrhovateľov: 1. Ing. V. N., bytom N., U. XXXX/XX, 2. L. A. W., bytom N., U. Ú. XX/X, zastúpený U. N., N., N. XX/XX, proti odporkyni: Ing. I. M., bytom N., A. X, zastúpenej advokátskou kanceláriou SP & R, s. r. o., Bratislava, Maróthyho 6, o určovanom návrhu

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a**.

Navrhovatelia 1., 2. sú povinní v lehote troch dní zaplatiť odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia 1 528,57 eura na účet advokátskej kancelárie SP & R, s. r. o., Bratislava, Maróthyho 6.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 08. 08. 2012 žiadali navrhovatelia súd, aby určil, že existuje vecné bremeno k nehnuteľnosti odporkyne parc. č. XXXX/XX, ktoré zodpovedá právu vstupu na pozemok, právu prechodu cez pozemok, právu uloženia a vedenia plynových a vodovodných prípojok a právu prístupu na pozemok za účelom správy, údržby a opravy uvedených plynových a vodovodných prípojok. Dňa 09. 10. 2012 navrhovatelia špecifikovali vecné bremeno k pozemku v prospech vlastníkov susedných pozemkov s parc. č. XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, ktoré vzniklo na základe vydržania a ktorému zodpovedá právo cesty za účelom prechodu na pozemky s parc. č. XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, právu vedenia pešieho spevneného chodníka, právo údržby a opravy uvedeného chodníka, právo vedenia a užívania plynových a vodovodných prípojok a právo nevyhnutnej správy, údržby a opravy uvedených plynových a vodovodných prípojok, a to v páse o rozmeroch 1 m x 13,70 m, ktorý svojou kratšou stranou v dĺžke 1 m prebieha k hranici medzi pozemkom s parc. č. XXXX/XX a pozemkom s parc. č. XXXX/X a svojou dlhšou stranou v dĺžke 13,70 m prebieha k hranici medzi pozemkom s parc. č. XXXX/XX a pozemkom s parc. č. XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX.

Odporkyňa nesúhlasila s návrhom a žiadala ho zamietnuť. Odporkyňa popierala vznik vecného bremena navrhovateľov vydržaním.

Súd vykonal dokazovanie a z návrhu zistil, že navrhovatelia sa domáhajú určenia existencie vecného bremena v prospech pozemku s parc. č. XXXX/XX, ktoré zodpovedá právu vstupu na pozemok, právu prechodu cez pozemok, právu vedenia a uloženia plynových a vodovodných prípojok a právu prístupu na pozemok odporkyne s parc. č. XXXX/XX. Toto právo podľa navrhovateľov nadobudli vydržaním. Z listu vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie Karlova Ves, Bratislava, zistil, že spoluvlastníkmi parciel č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, sú navrhovatelia, každý v 1. Z listu vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie Karlova Ves, Bratislava, zistil, že vlastníčkou parciel č. XXXX/X, XXXX/XX, je odporkyňa. Odporkyňa vo svojom vyjadrení poukazovala na to, že navrhovatelia vo svojom návrhu neodôvodňujú a nepopisujú okolnosti odôvodňujúce začatie oprávnenej držby práva zodpovedajúceho

vecnému bremenu, tak práva vstupu a prechodu cez zaťažený pozemok, ako aj uloženia inžinierskych sietí, ani trvanie ako aj nepretržitosť tejto držby. Navrhovatelia neuvádzajú deň, o ktorom by mali nadobudnúť tvrdením vydržaním právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Navrhovatelia nepreukázali vlastnícke právo k inžinierskym sieťam. Nepreukázali, ani neuviedli tvrdenie, od ktorého dátumu tieto inžinierske siete sú na pozemku vo vlastníctve odporkyne umiestnené. Zároveň odporkyňa poukázala na to, že navrhovatelia majú iný prístup k pozemku v ich vlastníctve. Z výpovede navrhovateľa v 1. rade súd zistil, že návrh podali z toho dôvodu, pretože ako vlastníci nemajú prístup na svoju nehnuteľnosť, konkrétne sa jedná o predzáhradku rodinného domu, kde je aj vodovodná šachta a nemá prístup na verejnú komunikáciu na N. ulici z jeho rodinného domu, ktorý jeho rodina užívala vyše 90 rokov a odporkyňa tam postavila na jeseň roku 2012 plot. Hranica medzi pozemkami navrhovateľov a odporkyne vedie od N. ulice k lícu rodinného domu navrhovateľov a ďalej pokračuje v tejto línii. Pôvodne tam bola bránička, cez ktorú bol prístup na chodník, ktorý umožňoval prístup na pozemok navrhovateľov. V roku 1972 bolo vybudované plynové vedenie do domu navrhovateľov od N. ulice smerom k druhému rodinnému domu, ktorý bol za rodinným domom odporkyne. Toto vedenie bolo asi 2 m od hranice pozemkov a pôvodná plynová prípojka do domu navrhovateľov odbočkou o dĺžke asi 2 m bola urobená v roku 1975. Táto odbočka bola robená so súhlasom starého otca M. F., ktorý vlastnil pozemok a ktorý vlastnil druhý rodinný dom, ktorý bol za rodinným domom odporkyne a ktorý bol zbúraný. Vodovodná šachta je síce urobené v predzáhradke navrhovateľov, avšak vodovod je vedený od šachty smerom na pozemok odporkyne a opäťovne do rodinného domu navrhovateľov. Navrhovatelia nevedeli vysvetliť, z akého dôvodu. Z výpovede odporkyne súd zistil, že parc. č. XXXX/XX patrila od roku 1956 jej rodičom Dr. G. Š. a A. Š.. Nie je pravdou, že by dom, ktorý tu navrhovateľ spomínal, patril starému otcovi, patril takisto rodičom odporkyne od roku 1959. Tento rodinný dom bol v roku 1986 zbúraný. Vodovodné prípojky dali rodičia zaviesť v roku 1959-1960 ešte do starého domu, ktorý bol zbúraný. Odporkyňa sa nevedela vyjadriť k prípojke vody pre navrhovateľov, kedy bola urobená. Vlastníčkou tohto pozemku je od roku 2001. Získala ho na základe darovania od rodičov. Čo sa týka prístupového chodníka, v podstate tolerovali jeho využívanie starou mamou navrhovateľa v 1. rade, ktorá bola stará. Tento chodník ešte užívala matka navrhovateľa v 2. rade. Obe si nepýtali súhlas na prechod cez ich pozemok. Z výsluchu svedkyne M. F. zistil, že babka F., stará mama odporkyne, užívala chodník pri chodení von na cestu a aj späť. Odporkyňa si postavila dom a navrhovateľom sa to nepáči, pretože tieni ich dom. Chodník používala celá rodina babička, t. j. manžel, dcéra U., navrhovatelia ho takisto užívali, navrhovateľ v 1. rade tiež, pokiaľ tam býval. Nevedela sa vyjadriť, kto tento chodník urobil. Tento chodník viedol k rodinnému domu, ktorý teraz vlastní odporkyňa. V oboch domoch, aj babky F., aj terajšieho domu navrhovateľov, bola voda. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, kedy boli tieto inžinierske siete robené. Z výsluchu svedkyne Ing. N., dcéry odporkyne, zistil, že v roku 2009 dala žiadosť o vydanie územného rozhodnutia k stavbe rodinného domu na pozemku odporkyne. Na ústnom konaní, ktorého sa zúčastnili aj navrhovatelia, títo uviedli, že na pozemku sa majú nachádzať inžinierske siete - plynovú prípojku a vodovodnú prípojku, ktoré mali patriť Slovenským plynárňam, resp. Bratislavskej vodárenskej spoločnosti. Obe tieto spoločnosti sa vyjadrili negatívne, preto bolo vydané stavebné rozhodnutie. V júni 2010 bola urobená sonda na inžinierske siete, ktoré vykonal oprávnený geodet, ktorý zameral IS a zároveň zistil, že nie sú v súlade s normou, pretože boli v nedostatočných hĺbkach. Svedkyňa predložila k nahliadnutiu polohopisné a výškové zameranie, vytyčenie časti vlastníckej hranice, meračský náčrt, ktorý vyhotovil GATA, s. r. o. dňa 06. 07. 2010, z ktorého sa zistilo, že plynovod navrhovateľov je v hĺbke 400 mm a vodovod v hĺbke 700 mm. Z výsluchu svedkyne O. F. súd zistil, že po prístupovej uličke chodila babka navrhovateľov, aj starí rodičia, chodila tade aj babka odporkyne, ktorá bola aj zároveň babkou navrhovateľov, pretože tam mali vzaďu dom. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, kedy bol pozemok rozdelený, bolo to veľmi dávno. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, kedy boli postavené rodinné domy na pozemku navrhovateľov a odporkyne. Odporkyňa tam má nový dom a starý dom bol zbúraný. Starý dom nebol až taký starý, pokiaľ si pamätala bol postavený niekedy po vojne. Po chodníku chodila jedna aj druhá rodina, pretože zozadu nemali prístup. Navrhovatelia majú prístup k rodinnému domu iba z druhej strany. Z notárskej zápisnice č. NZ 1178/1952 napísanej dňa 10. 11. 1952 na Štátnom notárstve v Bratislave, zistil, že M. F., V. N., jeho manželka H. N., Dr. G. Š. a manželka A. Š., uzatvorili kúpnopredajnú zmluvu, ktorou M. F. odpredáva týmto väčšite a neodvolateľne s prívolením vkladu vlastníckeho práva svojej dcéry a svojmu zaťovi Dr. G. Š. a jeho manželke A. zo svojich vo vložke č. XXXX, katastrálne územie Bratislava, pod parc. č. XXXXX vedených nehnuteľností, podľa v Bratislave dňa 30. 05. 1952 vystaveného geometrického plánu, novým parc. č. XXXXX/X, označenú záhradnú parcelu vo výmere 717 m², za vzájomne dojednanú kúpnu cenu 15 000,- Kčs. Okrem kúpnej ceny vymieňa si doživotné požívacie právo pozemno-knižné zabezpečenie tohto práva, služobnosti si však nežiadal. Súčasne M. F. na základe citovaného geometrického plánu novú parcelu parc. č. XXXXX/X vedenú cestu vo výmere

25 m², a to V. N. a jeho manželke H.É. N. v polovici a Dr. G. Š. a jeho manželke A. Š. v druhej polovici, teda to znamená, že túto cestu budú spoločne užívať menovaní kupitelia v celej dĺžke a šírke medzi sebou a neobmedzene. Nadobúdatelia sa ďalej zaviazali na doživotné požívacie právo od predávateľa M. F.. Notárska zápisnica č. NZ 1340/1956 bola pokračujúc napísaná dňa 20. 08. 1956 na Štátnom notárstve v Bratislave za účasti M. F., Dr. G. Š. a A. Š. a V. N.Ž.. Podľa kúpnej zmluvy pojatkej do notárskej zápisnice č. NZ 1178/52 podpísaný Dr. G. Š. a jeho manželka, odkúpili od M. F. parcelu označenú novým parc. č. XXXXX/X vo výmere 717 m² a V. N. a manželka parcelu označenú novým parc. č. XXXXX/X vo výmere 25 m² spoločne s Dr. G. Š. a jeho manželkou. Vzhľadom na to, že nová parcela XXXXX/X podľa geometrického plánu nebola vytvorená a výmera 25 m² bola zameraná do parcely XXXXX/X, ktorá parcela teda namiesto pôvodných 717 m² má výmer 742 m², pôvodnú zmluvu pozmeňujú v tom zmysle, že parcelu č. XXXXX/X vo výmere 742 m² kúpili len Dr. G. Š. a A. Š., naproti tomu V. N. a H. N. nič nekupujú. Zmluvné strany súhlasne uviedli, že chodník na kraji parcely v šírke asi 0,5 m. budú oprávnení užívať aj V. N. a jeho manželka H.. Z notárskej zápisnice č. NZ 1349/1956 zistil, že pokračujúc zápisnicu zapísanú dňa 23. 08. 1956 na Štátnom notárstve v Bratislave sa dostavila H. N., ktorá po prečítaní horejšej pokračujúcej notárskej zápisnice urobila prehlásenie, ktorým schválila obsah horejšej zápisnice pojatého prehlásenia, ku ktorému bez každej výhrady sa pripojila. Zo spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 9C 146/2014 zistil, že dňa 07. 05. 2014 bol podaný návrh navrhovateľmi proti Ing. A. N. a odporkyni o určenie neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 18. 06. 1964, podľa ktorej došlo k rôznym úpravám práv medzi stranami vo vzťahu k pozemku s parc. č. XXXXX a vo vzťahu k pozemku s parc. č. XXXXX/X, ktorá bola vykonaná formou notárskej zápisnice, vo veci nebolo rozhodnuté. Zo spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 11C 147/2014 sa zisťuje, že dňa 07. 05. 2014 navrhovatelia podali žalobu proti odporkyni o určenie neplatnosti dodatku ku kúpnej zmluve č. XXXX/XX zo dňa 20. 08. 1956 a dodatku ku kúpnej zmluve č. 1349/56 zo dňa 23. 08. 1956. Vo veci nebolo doposiaľ rozhodnuté.

V zmysle § 868 OZ, pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992. Vznik týchto právnych vzťahov ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších právnych predpisov.

V zmysle § 168 ods. 1 Zákona č. 141/1950 Zb., ktorý bol účinný od 01. 01. 1951 do 31. 03. 1964, o tom, ako sa nadobúdajú práva zodpovedajúce vecným bremenám, platia primerané ustanovenia o nadobudnutí vlastníctva (§§ 111 a nasl.).

V zmysle § 111 ods. 1 Zákona č. 141/1950 Zb., ktorý bol účinný od 01. 01. 1951 do 31. 03. 1964, vlastníctvo k veciam jednotlivé určeným prechádza už samotnou zmluvou, ak nie je dohodnuté inak, alebo ak nevyplýva nič iné z osobitných predpisov.

V zmysle § 115 Zákona č. 141/1950 Zb., ktorý bol účinný od 01. 01. 1951 do 31. 03. 1964, vydržaním možno nadobudnúť vlastnícke právo ak nejde o nescudziteľné veci, ktoré sú v socialistickom vlastníctve.

V zmysle § 116 Zákona č. 141/1950 Zb., ktorý bol účinný od 01. 01. 1951 do 31. 03. 1964, vlastníctvo k hnuteľnej veci nadobudne kto ju drží oprávnene (§ 145) a nepretržite tri roky, ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba desaťročná. Kto nadobudne oprávnenú držbu od oprávnené držiteľa, môže si započítať vydržaciu dobu predchodcu.

V zmysle § 145 Zákona č. 141/1950 Zb., ktorý bol účinný od 01. 01. 1951 do 31. 03. 1964, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patria, je držiteľom oprávneným. V pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

V zmysle § 118 Zákona č. 141/1950 Zb., ktorý bol účinný od 01. 01. 1951 do 31. 03. 1964, ustanovenia o vydržaní vlastníckeho práva platia obdobne o vydržaní iných vecných práv.

Zákon č. 141/1950 Zb. ustanovil na vydržanie vlastníctva k nehnuteľnosti a vecného bremena dobu 10 rokov s výnimkou nescudziteľných vecí, ktoré boli v socialistickom vlastníctve voči každému. Vyžadovala sa dobromyseľná a nepretržitá držba, pričom za dobromyseľného sa držiteľ považoval vtedy, keď so zreteľom na všetky okolnosti mohol byť presvedčený o tom, že mu vec patrí, a to počas celého plynutia vydržacej doby.

Podľa Zákona č. 45/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. 04. 1964 do 31. 03. 1983, nebolo možné vydržať vlastníctvo, ani vecné bremená. K zmene tohto stavu nastalo až v znení Zákona č. 131/1982 Zb., podľa ktorého vecné bremená možno nadobudnúť tiež výkonom práva (§ 135a), ktorý bol účinný do 31. 12. 1991 a od 01. 12. 1992 doposiaľ platí vyššie uvedená právna úprava ohľadne vydržania vlastníctva a vecných bremien.

V zmysle § 151n ods. 1, 2 OZ, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe. Vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.

V zmysle § 151o ods. 1 OZ, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

V zmysle § 134 OZ, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125). Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

V zmysle § 129 OZ, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

V zmysle § 130 ods. 1 OZ, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Predmetom vydržania môže byť hnuťľná aj nehnuteľná vec, ktorá je individuálne určená, týmto predmetom nemôže byť len sporná časť veci ako napr. sporný pruh pozemku, priechod a podobne. Zákonnými podmienkami vydržania je, že navrhovateľ je oprávneným držiteľom veci po celú vydržaciú dobu. Navyše po celú vydržaciú dobu musí byť držba pokojná bez toho, aby si niekto uplatňoval vlastnícke právo na túto vec. Po uplynutí vydržacej doby sa oprávnený držiteľ stáva vlastníkom veci bez splnenia akýchkoľvek ďalších podmienok. Podľa ustanovení katastrálneho zákona sa však vyžaduje aspoň deklarácia tohto nového právneho stavu. Držba je fakticky stav, pri ktorom má držiteľ vec vo svojej moci, užíva túto vec, používa plody a úžitky z tejto veci, disponuje ňou, prípadne vykonáva činnosť, ktorá pripúšťa trvalý alebo opätovný výkon. Dobromyseľnosť držiteľa, že mu vec patrí, musí vychádzať z jeho presvedčenia, že mu vec patrí ako aj z toho, že toto presvedčenie má oporu v skutkových okolnostiach, ktoré nasvedčujú tomu, že vec by mohla držiteľovi vlastnícky patriť a držiteľ vykonáva držbu v rovnakom rozsahu ako vlastník a nakladá s vecou ako svojou. Súčasne však musí existovať úkon, ktorým bola vec držiteľom i fakticky odovzdaná do užívania. Či držiteľ veci je dobromyseľný, treba hodnotiť vždy objektívne. Nestačí jeho subjektívne presvedčenie, že mu vec patrí. Rozhodujúce pritom je, či si držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu rozumne požadovať od každého subjektu mal, resp. mohol mať alebo nemal, prípadne nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí.

V zmysle § 80 písm. c) OSP návrhom na začatie konania možno uplatniť najmä aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na to naliehavý právny záujem.

V danej veci sa navrhovatelia domáhali, aby súd určil existenciu vecného bremena v prospech pozemku s parc. č. XXXX/XX, ktoré zodpovedá právu vstupu navrhovateľov na pozemok, právu prechodu cez pozemok, právu vedenia a uloženia plynových a vodovodných prípojok a právu prístupu na pozemok odporkyne s parc. č. XXXX/XX. Svoj nárok odôvodnili tým, že tieto práva k cudzej veci vykonávali nielen navrhovatelia, ale aj ich právni predchodcovia, ktorí nadobudli svoju nehnuteľnosť v roku 1952. Právo vstupu na sporný pozemok ako aj právo prechodu cez pozemok mali právni predchodcovia navrhovateľov už od nadobudnutia svojej nehnuteľnosti a toto právo aj vykonávali až

do tej doby, pokiaľ odporkyňa im toto nezamedzila na jeseň roku 2012. Taktiež poukázali na to, že kúpnu zmluvou z roku 1952 mali zabezpečené právo prechodu na svoju nehnuteľnosť aj tým, že boli spoluvlastníkmi nehnuteľnosti parc. č. XXXXX/X vedenú cestu vo výmere 25 m². Navrhovatelia však nevedeli konkretizovať, kedy bol zavedený vodovod do ich nehnuteľnosti, takže doba, odkedy mali navrhovatelia zavedenú vodu so súhlasom právneho predchodcu účastníkov, nebola preukázaná. Zo strany navrhovateľov neboli uvedené ani tvrdenia, kedy bol ich rodinný dom postavený a či od samého počiatku v ňom bola zavedená voda. Vyjadrili sa len v tom zmysle, že prípojku urobili tak ako urobili, t. j. že sa napojili na vodovodnú prípojku právnych predchodcov odporkyne, keď vodovodná šachta je síce na ich pozemku, ale je napojená na pôvodný vodovod do starého domu právnych predchodcov odporkyne a zároveň bola urobená odbočka smerom do pozemku navrhovateľov. Toto urobili so súhlasom pôvodného vlastníka M. F.. Čo sa týka plynovej prípojky, tá mala byť robená takisto so súhlasom právneho predchodcu M. F. v roku 1975, keď právni predchodcovia odporkyne najskôr vybuvovali plynovú prípojku v roku 1972 do svojho teraz už neexistujúceho rodinného domu a navrhovatelia sa napojili na túto plynovú prípojku v roku 1975 v dĺžke asi 2 metre od hranice pozemkov účastníkov. Odporkyňa popierala, že by právni predchodcovia, resp. ona dala súhlas na vybudovanie vodovodnej i plynovej prípojky pre právnych predchodcov navrhovateľov, resp. pre navrhovateľov. Popierala, že by boli splnené podmienky vydržania vecného bremena tak, ako je navrhovateľmi špecifikované v návrhu. Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že právo prechodu cez pozemok odporkyne bolo najskôr na základe notárskej zápisnice z roku 1952 riešené tým, že právni predchodcovia navrhovateľov a odporkyne získali nehnuteľnosť o výmere 25 m², cez ktorú sa malo zabezpečovať právo prechodu. V roku 1956 notárskou zápisnicou však právni predchodcovia zmenili svoju kúpnu zmluvu z roku 1952 tak, že parcela o výmere 25 m², ktorá mala byť v spoluvlastníctve, bola začlenená do nehnuteľnosti odporkyne a bolo zriadené vecné bremeno v prospech M. F.. Navrhovatelia síce popierajú platnosť notárskej zápisnice z roku 1956, ktorú mali podpísať aj ich právni predchodcovia, avšak skutočnosť, že o nej nevedeli ešte neznamená, že k takémuto právnomu úkonu ich právnych predchodcov došlo. Preto súd nemal pochybnosti o správnosti a platnosti notárskej zápisnice. A vychádzal z nej pri rozhodovaní vo veci. Vecné bremená, ktoré sa viazali na nehnuteľnosť právnych predchodcov odporkyne boli viazané výlučne len na osobu M. F. a skutočnosť, že právni predchodcovia odporkyne a odporkyňa nebránili využívaniu práva prechodu cez svoj pozemok ešte neznamená, že títo ho užívali s vedomím, že im patrí právo prechodu na základe vecného bremena zaťažujúceho nehnuteľnosť odporkyne. Pre vydržanie je potrebná dobromyseľná držba od jej počiatku až do uplynutia vydržacej lehoty. V tomto prípade navrhovatelia nešpecifikovali, kedy mala začať dobromyseľná držba, na základe ktorej došlo k vydržaniu ich práva. Preto súd skúmal, či k ich vydržaniu vecného bremena nemohlo dôjsť na základe Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., kedy došlo k rozdeleniu nehnuteľnosti právneho predchodcu účastníkov a nadobudnutiu nehnuteľnosti právnyimi predchodcami navrhovateľov a odporkyne. Vzhľadom na obsah notárskej zápisnice z roku 1952 a z roku 1956 dospel súd k záveru, že právni predchodcovia navrhovateľov vzhľadom na obsah kúpnej zmluvy nemohli byť dobromyseľní pri výkone držby práva prechodu, pretože najskôr mali zabezpečené právo prechodu tým, že boli spoluvlastníkmi nehnuteľnosti o výmere 25 m² a od roku 1956 nebolo právo prechodu vo zmluvných vzťahoch medzi právnyimi predchodcami účastníkov riešené. V období od 01. 04. 1964 do 31. 03. 1983 vtedy platný Občiansky zákonník nepoznal inštitút vecného bremena a ani vydržania vecného bremena. Vydržanie práv zodpovedajúcich vecnému bremenu mohlo nastať až od 01. 04. 1983. Tento inštitút bol od 01. 01. 1992 zmenený terajšou úpravou pre dobromyseľnú držbu, pri vyššie uvedených právnych úpravách vyžadovali dobromyseľnosť od počiatku do konca vydržacej lehoty. Túto dobromyseľnosť navrhovatelia nepreukázali, pretože vecné bremeno práva prechodu sa týkalo len M. F. a vytvorenie vodovodnej prípojky ako aj plynovej prípojky, ktorou sa právni predchodcovia navrhovateľov napojili na vodovod a plyn, ktorý viedol k starému domu odporcov a ktorý v súčasnosti už neexistuje, bol zbúraný v roku 1986, nemožno viazať na súhlas nevlastníka nehnuteľnosti, a to M. F.. Tak vodovod, ako aj plyn boli zavedené bez súhlasu právnych predchodcov odporkyne a odporkyne, preto je nesporné, že nemožno vôbec hovoriť o dobromyseľnej držbe zo strany navrhovateľov. Ostatné navrhované dôkazy, resp. dôkazy, ktoré aj súd vykonal, súd v tomto rozsudku nehodnotil, a to z toho dôvodu, že nemali podstatný význam pre rozhodnutie v tejto veci, a to v tom, či držba zo strany navrhovateľov bola dobromyseľná alebo nie. Pre posúdenie veci totiž nie je podstatné len to, že práva zodpovedajúce vecnému bremenu boli vykonávané počas dlhej doby. Skutočnosť, že minimálne plyn bol zavedený v roku 1975 a že právni predchodcovia navrhovateľov využívali právo prechodu cez pozemok odporkyne ešte dlhšiu dobu v podstate od postavenia rodinného domu navrhovateľov, nebolo medzi účastníkmi sporné. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle §§ 142 ods. 1 a 149 O. s. p. a priznal odporkyni, ktorá mala plný úspech v konaní náhradu trov konania pozostávajúcu z 2 úkonov advokáta po 58,70 eura, 8 úkonov advokáta po 60,07 eura, 8 úkonov advokáta po 61,85 eura, 1 úkon advokáta po 30,92 eura, režijného paušálu 2x 7,63 eura, 8x 7,81 eura, 9x 8,04 eura, 20% DPH 254,76 eura, t. j. spolu 1 528,57 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, je možné podať návrh na jeho výkon podľa osobitných predpisov.